

МОВА — ДИВНИЙ СКАРБ

Мова — це великий дар природи, розвинутий і вдосконалений за тисячоліття з того часу, як людина стала людиною.

Кіндрат Крапива

Найдорожче

Синів і дочок багатьох народів
Я зустрічав, які перетинали
Гірські й морські кордони і на подив
Багато бачили, багато знали.
Я їх питав із щирою душею:
— Яку ви любите найбільше мову?
І всі відповідали: — Ту, що нею
Співала рідна мати колискову.

Дмитро Білоус

Мовні цікавинки

Нью-йоркська телефонна компанія провела цікаве дослідження, з'ясовуючи, яке саме слово вимовляють люди найчастіше. Із цією метою було прослухано 500 телефонних розмов, що дало змогу визначити найуживаніше слово — ним виявилось слово «я», яке прозвучало 3998 разів.

* * *

Японці під час розмови на будь-яку тему зберігають на обличчі застиглу усмішку, яка традиційно слугує тут знаком пильної уваги, й усіляко уникають дивитися у вічі співрозмовникові — це вважається просто невічливим.

* * *

Один і той самий жест у різних народів може наповнюватися зовсім різним значенням. Завдяки численним американським фільмам усі знають класичний схвальний жест американців — кільце, утворене великим і вказівним пальцями: мовляв, усе о'кей. Француза дуже засмутив би такий «бублик». Він зрозумів би його як знак, що нічого не вийшло у важливій справі — випав нуль. В Японії цей знак символізує гроші. Його часто адресують касирам, висловлюючи прохання розрахуватися монетками. В Єгипті — це знак погрози.

* * *

Найпоширенішим жіночим ім'ям на нашій планеті є ім'я Ганна. 95 мільйонів жінок мають різні його національні варіанти: Анна, Ханна, Аніта, Ана, Аннета, Аннуш, Анук та ін.

* * *

Найпоширеніше прізвище в Україні, як стверджує статистика, — Шевченко. Лише у Києві налічується близько тисячі однопрізвищників великого Кобзаря.

З журналу

КАЗКИ ПО ТЕЛЕФОНУ

(Переклад Івана Дзюби)

Хвалькувата миша

Стара бібліотечна миша вряди-годи ходила в гості до своїх двоюрідних сестер, що жили на високому горіщі та мало тямили в земних справах.

— Які ж бо ви невігласи, — казала миша своїм сумирним родичам. — Мабуть, і читати не вмієте.

— Куди нам до тебе рівнятися, — зітхали сестри.

— От чи їли ви коли-небудь kota?

— Де вже нам! У нас не миші котів, а коти мишей їдять.

— Ой, які ж ви недотепи! Я вже не одного kota з'їла і скажу вам правду, що жоден не встиг навіть зойкнути.

— А чим від них тхнуло?

— Здається, папером і фарбою. Та з'їсти kota — то пусте. А от доводилось вам собаку їсти?

— Крий Боже!

— Я саме вчора з'їла одного пса, завбільшки такого як вовк, та ще й з іклами... Схрумала його заіграшки, навіть не ойкнув.

— А чим він пахнув?

— Папером. А носорога ви коли-небудь їли?

— Де там! Ми того носорога навіть не бачили. Який він? Схожий на парміджанський чи горгондольський сир?

— Схожий на носорога, звісно. А верблюда, ченця, принцесу, ялинку ви куштували?

У цю хвилину де не взявся кіт. Він сидів за скринню, прислухаючись до мишачої розмови. Кіт був

не мальований, а справжній, вусатий і з пазурами. Мишенята побігли в нірку, бібліотечна ж миша з несподіванки залякла на місці, ставши на задні лапки. Зловив кіт мишу й питає:

— То це ти котів їси?

— Я, Ваша Величносте... Але ж, розумієте... Я в бібліотеці...

— Розумію, розумію. Ти гризеш котів, намальованих у книжках.

— Інколи, та й то з навчальною метою.

— Це діло добре, я теж люблю літературу. А чи не слід тобі навчитися дечого в справжнього кота? Слід би тобі знати, що не всі коти паперові та не всіх носорогів можна загризти.

На превелике щастя для бідолашної миші, кіт побачив на підлозі павука і на хвильку відвернувся. Бібліотечна миша двома стрибками опинилася між книжок, а кіт мусив павуком задовольнятися.

Плутана казка

— Жила собі одного разу дівчинка. Звали її Жовта Шапочка.

— Ні, Червона!

— Ой, я забув. Справді, Червона Шапочка. Покликала її мама та й каже: «Послухай, Зелена Шапочко...»

— Та ні, Червона!

— Ой, я забув. Справді, Червона. «Піди до тітки Діоміри й занеси їй картопляне лушпиння».

— Ні. Йди до бабусі та занеси їй пиріжки.

— Ну, гаразд. Дівчинка зайшла в ліс і зустріла жирафу.

— Ти переплутав! Зустріла вовка, а не жирафу!